

Z ORĘDZIA PAPIEŻA LEONA XIV NA WIELKI POST 2026 – /II/

Pościć. Jeśli Wielki Post jest czasem słuchania, to post stanowi konkretną praktykę, która przygotowuje do przyjęcia Słowa Bożego. Wstrzemięźliwość od pokarmu jest bowiem bardzo starożytną i niezastąpioną praktyką ascetyczną na drodze nawrócenia. Właśnie dlatego, że angażuje ciało, uwidacznia to, co odczuwamy: „głód”, i co uważamy za niezbędne dla naszego utrzymania. Służy zatem rozeznaniu i uporządkowaniu „żądź”, podtrzymywaniu czujnego głodu i pragnienia sprawiedliwości, wyrывая je z rezygnacji, ucząc, by stawało się modlitwą i odpowiedzialnością względem bliźniego.

Św. Augustyn, z subtelnością duchową pozwala dostrzec napięcie między czasem teraźniejszym a przyszłym spełnieniem, które przechodzi przez tę troskę o serce, kiedy zauważa: „W czasie ziemskiego życia udziałem ludzi jest łaknąć i pragnąć sprawiedliwości, natomiast nasycenie nią należy do innego życia. Aniołowie sycają się tym chlebem, tym pokarmem. Ludzie zaś odczuwają jego głód, wszyscy są ku niemu zwrócenii w pragnieniu. To właśnie owo zwrócenie w pragnieniu rozszerza duszę i powiększa jej zdolność”. Tak rozumiany post pozwala nam nie tylko zdyscyplinować pragnienie, oczyścić je i uczynić bardziej wolnym, ale także poszerzyć je, aby zwracało się ku Bogu i kierowało się ku czynieniu dobra.

Jednakże, aby post zachował swoją ewangeliczną prawdę i uniknął pokusy napawania serca pychą, musi być zawsze przeżywany w wierze i pokorze. Wymaga on pozostania zakorzenionym w komunii z Panem, ponieważ „nie pości naprawdę ten, kto nie potrafi żywić się Słowem Bożym”. Jako znak widzialny naszego wysiłku wewnętrznego do wyzbycia się – z pomocą łaski – grzechu i zła, post musi obejmować również inne formy rezygnacji, mające na celu przyjęcie bardziej skromnego

stylu życia, ponieważ „jedynie asceza czyni życie chrześcijańskie silnym i autentycznym”.

Chciałbym zatem zaprosić was do bardzo konkretnej i często niedocenianej formy wstrzeźliwości, a mianowicie powstrzymywania się od słów uderzających i raniących naszych bliźnich. Zaczniemy rozbrajać nasz język, rezygnując z ostrych słów, pochopnych osądów, mówienia źle o nieobecnych, którzy nie mogą się bronić, oraz unikając oszczerstw. Starajmy się natomiast nauczyć się ważyć słowa i pielęgnować uprzejmość: w rodzinie, wśród przyjaciół, w miejscach pracy, w mediach społecznościowych, w debatach politycznych, w środkach przekazu, we wspólnotach chrześcijańskich. Wtedy wiele słów nienawiści ustąpi miejsca słowom nadziei i pokoju. **Leon XIV – Papież.**

Panie, dobrze, że tu jesteśmy

W naszym życiu na pewno były takie chwile, takie miejsca i okoliczności, które wywołały w nas ogrom zadowolenia, a nawet szczęścia. Może był to udany wyjazd, cudowne widoki, których na co dzień raczej nie mamy, a może dobre, przyjacielskie towarzystwo, poczucie bez troski. I wtedy pojawiło się w nas pragnienie, że dobrze by było tu pozostać na dłużej. Albo przynajmniej jeszcze kiedyś tu wrócić. Choć ostatecznie myśl o konieczności powrotu do domu, do swoich codziennych obowiązków, nie zawsze łatwych, sielankowych, jakoś w nas zwyciężyła i przekonała do powrotu. Doświadczenie uczniów opisane w Ewangelii musiało posiadać w sobie coś niezwykłego, niepowtarzalnego. Coś, co w sercu Piotra obudziło prośbę, którą skierował w stronę Pana Jezusa: *Panie, dobrze, że tu jesteśmy. Jeśli chcesz, postawię tu trzy namioty: jeden dla Ciebie, jeden dla Mojżesza i jeden dla Eliasza.* Piotr był

pragmatykiem, człowiekiem konkretnym. Tam gdzie czuł się dobrze był gotów natychmiast stawiać osiedle mieszkaniowe. To uniesienie miało jednak zupełnie inny cel.

Przemiana Pana Jezusa na Górze Tabor miała na celu nie tyle objawienie cudownego miejsca jakim jest owa Góra, do dzisiaj, ale miała na celu objawienie cudownej osoby, czyli Chrystusa: *To jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie, Jego słuchajcie!* Wszędzie tam gdzie doświadczamy bliskości Pana Boga świat jest piękny. Kiedy Chrystus przybliży się do nas i objawia nam swoją bliskość, wtedy wszystko jest inne. To On daje nam nowe oczy. **[prob.]**

0 Duchu Święty...

O Duchu Święty, przyjdź do mojego serca, o Boże żywy, mocą Twoją świętą pociągnij me serce ku Sobie. Racz mi udzielić roztropnej miłości i daru świętej bojaźni. Zachowaj mnie od wszelkiej złej myśli. Niech miłość Twoja będzie mi żarem i światłem, ażeby każdy ciężar stał mi się lekkim ciężarem. Święty mój Ojcze i słodki mój Panie, wspomóż mnie w każdej Twojej służbie. Daj mi miłość Twoją! **Amen.**

Od 02.03. do 08.03.

Modlimy się o pokój na świecie.

II Niedziela Wielkiego Postu

1. Dzisiaj przeżywamy II Niedzielę Wielkiego Postu. Zapraszamy na Gorzkie Żale z kazaniem pasyjnym o 15:00.
 2. W środę Msza św. szkolna z Drogą Krzyżową o 17:00. Od 16:30 spowiedź dla dzieci.
 3. W czwartek po Mszy św. wieczornej adoracja Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie do 18:30.
 4. W piątek Droga Krzyżowa rano i wieczorem z zaleckami. Na wieczorną Mszę św. zapraszamy szczególnie młodzież. Po Mszy wieczornej spotkanie kandydatów do bierzmowania z klas VII.
 5. Kolekta w przyszłą niedzielę będzie na WSD i Kurię w Opolu.
 6. Dziękujemy za dzisiejszą kolektę, za złożone ofiary na Misyjne Dzieło Pomocy Ad Gentes i za posprzątanie kościoła. Serdecznie Bóg zapłać! W sobotę o 8.00 do sprzątania kościoła prosimy parafian z Czarnowasów z ul. Studziennej od nr. 3 do 26.
 7. Informujemy, że uroczystość bierzmowania uczniów klas VIII odbędzie się w czwartek 16 kwietnia o g. 19.00 w naszym kościele. W tym tygodniu przypada I czwartek, piątek i sobota miesiąca. Okazja do spowiedzi przed każdą Mszą św. W sobotę rano, przed Mszą zaśpiewamy Godzinki ku czci NMP.
-

Liturgia Święta w Parafii od 02.03. do 08.03.2026 r.

Poniedziałek 02.03.2026

7.00 Za + Krystynę Gorlas (od Bractwa Róż.)

18.00 Za + Bartosza Kubat w 16 r. śm., i za ++ z rodziny, o życie wieczne.

Wtorek 03.03.2026

7.00 Za + Klaudiusza Staisch w 2 r. śm., o dar Bożego Miłosierdzia i życie wieczne.

18.00 Za + matkę Teresę Moczko, ojca Arnolda, ++ z pokr. o życie wieczne.

Środa 04.03.2026 – św. Kazimierza Królewicza, święto.

7.00 Za + Stefana Kołodziej (od Bractwa Róż.)

17.00 /szkolna/ W int. Józefa Leja z ok. 75 r. urodzin, z podz. za otrzymane łaski, z prośbą o zdrowie i dalsze Boże błog. i opiekę Matki Bożej i św. Józefa.

Czwartek 05.03.2026 – I czwartek miesiąca

7.00 Do Miłosierdzia Bożego za ++ rodziców Marię i Franciszka Sośnik, ++ synów, synową, zięcia Jerzego i ++ z pokr. Sośnik i Reh.

18.00 Za + Kazimierza Skuratowicza. (od współpracowników).

Piątek 06.03.2026 – I piątek miesiąca

7.00 Za żyjących i ++ Parafian i czcicieli NSPJ oraz za kapłanów, którzy posługują i posługiwali w naszej parafii, także za wszystkich chorych.

18.00 /młodz./ Za + Reinholda Baron z ok. ur., za wszystkich ++ z pokr. i za dusze czyścicowe.

Sobota 07.03.2026 I sobota miesiąca, św. Perpetuy i Felicyty.

7.00 W int. członków Bractwa Różańcowego oraz Wspólnot naszej Parafii.

18:00/niedz./ Za ++ dziadków Annę i Wilhelma Skowronek w r. śm., wujka Józefa, ++ rodziców Ingeborgę i Wenera Müller oraz za żyjących i ++ z rodzin Panusch, Müller, Skowronek, Kołodziej i Gubała.

III Niedziela Wielkiego Postu 08.03.2026

7.00 Za + matkę Zofię i Bernarda Kaps, ++ dziadków Jana i Wiktorię Wicher oraz za prababcię Franciszkę.

8.15 /niem./ Za + męża Józefa Wrobel, zięcia Waldemara, szwagra Tomasza, rodziców Gertrudę i Józefa, Wiktorię i Tomasza, ++ z pokr. i za dusze czyścicowe.

9.00 /św. Anna/ Za + Karola Czernia w r. śm., i + księdza Huberta o radość życia wiecznego.

9.30 Za wstaw. św. Barbary z podz. za otrzymane łaski, z prośbą o zdrowie i Boże błog. dla żony i matki Magdaleny z ok. urodzin oraz o Boże błog. w rodzinie.

11.00 Za + męża Adama Czubak w 6 r. śm., + córkę Ewę oraz ++ z rodzin Czubak i Bystroń.

15.00 Gorzkie Żale

16.00 Do Aniołów Stróżów z prośbą o zdrowie, mądrość i Boże błog. dla syna Fryderyka z ok. 11. urodzin, z podz. za łaski i opiekę oraz z prośbą o Boże błog. w rodzinie Rosik i Stanisławiszyn.

Z ORĘDZIA PAPIEŻA LEONA XIV NA WIELKI POST 2026 – /I/

Drodzy Bracia i Siostry! Wielki Post to czas, w którym Kościół z matczyną troską zaprasza nas do ponownego umieszczenia w centrum naszego życia misterium Boga, aby nasza wiara odzyskała zapał, a nasze serca nie rozpraszały się codziennymi zmartwieniami i rozproszeniami.

Każda droga nawrócenia zaczyna się, gdy pozwalamy, aby dotarło do nas Słowo Boże, i przyjmujemy je z uległością ducha. Istnieje zatem związek między darem Słowa Bożego, przestrzenią gościnności, jaką mu oferujemy, i przemianą, jaką ono dokonuje. Dlatego szlak wielkopostny staje się sposobną okazją, by nadstawić ucha na głos Pana i ponowić decyzję pójścia za Chrystusem, podążając z Nim drogą, która wznosi się do Jerozolimy, gdzie wypełnia się misterium Jego męki, śmierci i zmartwychwstania.

Słuchać. W tym roku chciałbym zwrócić uwagę przede wszystkim na znaczenie dawania przestrzeni Słowu poprzez słuchanie, ponieważ gotowość do słuchania jest pierwszym znakiem, za pomocą którego objawia się pragnienie nawiązania relacji z drugą osobą.

Sam Bóg, objawiając się Mojżeszowi w płonącym krzewie, ukazuje, że słuchanie jest cechą charakterystyczną Jego istoty: „Dosyć napatrzyłem się na udrękę ludu mego w Egipcie i nasłuchałem się narzekań jego” (Wj 3, 7). Słuchanie wołania uciśnionego jest początkiem historii wyzwolenia, w którą Pan angażuje również Mojżesza, posyłając go, by otworzył drogę zbawienia swoim zniewolonym dzieciom.

Jest to Bóg angażujący, który dziś dociera również do nas z

myślami, sprawiającymi drżenie Jego serca. Dlatego słuchanie Słowa w liturgii wychowuje nas do bardziej prawdziwego słuchania rzeczywistości: pośród wielu głosów, które przewijają się przez nasze życie osobiste i społeczne, Pismo Święte uzdalnia nas do rozpoznania tego wołania, które wznosi się z cierpienia i niesprawiedliwości, aby nie pozostało bez odpowiedzi. Wejście w tę wewnętrzną postawę wrażliwości oznacza pozwolenie Bogu, aby pouczył nas dzisiaj, byśmy słuchali tak jak On, aż po rozpoznanie, że „los ubogich stanowi krzyk, który w historii ludzkości nieustannie domaga się odpowiedzi: od naszego życia, naszych społeczeństw, systemów politycznych i ekonomicznych, a także – co nie mniej ważne – od Kościoła”. **Leon XIV – Papież.**

IDŹ PRECZ, SZATANIE!

Może nas zastanawiać, dlaczego Pan Jezus pozwolił się wyprowadzić na pustynię, by tam być kuszonym przez diabła. Dlaczego pozwolił, by diabeł dalej prowadził Go do Miasta Świętego, i tam postawił na szczycie narożnika świątyni. Wreszcie, dlaczego wziął Jezusa na wysoką górę. Przecież często słyszymy, że z diabłem po prostu nie wolno dyskutować. Nie są to łatwe pytania, ale jeśli tak się stało, to zapewne dlatego, by nam pokazać, że również On, jako człowiek podlegał kuszeniu przez diabła. Chrystus chciał przede wszystkim pokazać, że diabeł istnieje, a więc nie jest kimś urojonym ani zmyślonym. Zresztą, to nie jedyny raz, kiedy dochodzi do konfrontacji między Panem Jezusem i diabłem. Chrystus dobrze wiedział, kim jest kusiciel. Ale, co ciekawe i ważne, również diabeł wiedział, kim jest On – Chrystus. Diabeł wiedział nawet, że Chrystus jest jego zgubą. Na pewnym miejscu mówi wręcz: *Przyszedłeś nas zgubić. Wiem, kim jesteś, Święty Boży.* I to nam pokazuje dzisiejsza Ewangelia, że diabeł istnieje, i

to, że Pan Jezus zwyciężył piekło, śmierć i szatana. O tym będziemy za kilka tygodni śpiewać. A tymczasem Chrystus uczy nas, jak radzić sobie z szatanem w różnych sytuacjach życia. Diabeł wykorzystuje każdą dogodną sytuację, by nas zwodzić i okłamywać. I nie kusi tych, których już udało mu się zdobyć, kusi przede wszystkim tych, którzy są najbliżej Boga. Sam Chrystus przecież był najbliżej Boga Ojca, jako Jego umiłowany Syn. *Idź precz szatanie* – niech te słowa Chrystusa będą dla nas jak modlitwa. [prob.]

Wszchemocny Boże...

Wszchemocny Boże, przyzywam Twojej obecności, aby tylko Twój Duch prowadził mnie i strzegł przed wszelkimi pokusami, jakie zastawia na mnie zły duch. Bądź przy mnie, gdy doświadczam kuszenia do grzechu lub porzucenia drogi sprawiedliwości. Nie zostawiaj mnie samego! Panie, Ty wiesz, że bez Ciebie niczego nie mogę dokonać. W Tobie bowiem żyję, poruszam się i jestem. Bez Ciebie upadam w grzech i ginę. Umocnij mnie swoją cichą obecnością. Uwolnij mnie od wszelkich złych pragnień i myśli, które prowadzą do grzechu i prowokują pokusę. Daj siłę do pokonywania trudności, abym uwierzył, że wystarczy mi Twojej łaski. Oddal działanie złego ducha i nie daj, aby do mnie wrócił. Nie pozwól, aby stał się moim towarzyszem. Nie chcę mieć z nim nic wspólnego. Zachowaj moje serce czystym i napełnij je swoim miłosierdziem. **Amen.**

Od 23.02 do 01.03

Modlimy się o dar nawrócenia dla zatwardziałych grzeszników.